AL. CĂPRARIU

bazar hebdomadar

COPIII ȘI SPORTUL

Totul a plecat de la sursă concretă : adică de la o discuție despre sport cu cîțiva copii. În mod ciudat, spre surprinderea mea, deși pînă atunci nutream convingerea că toți copiii iubesc sportul, opiniile celor cu care am discutat, mai precis afecțiunea lor pentru sport, erau divergente.

Unul dintre puști — și cîțiva dintre ei izbucniră în ris auzindu-l vorbind — mi-a spus net: „Detest sportul !" Cei ce riseseră s-au grăbit să adauge: „Nu-l luați în serios — el e premiant !" Adică, puștiul în cauză avea, la celelalte materii, 10 pe flanc — dar la educație fizică, așa pare-i se spune, nu numai că era „articulat", cu o notă mediocră, ci, în plus, datorită lipsei de aplicație pentru materia în cauză, și, mai ales din pricina mediocrei psihologii a profesorului, bietul elev constituia și obiectul de haz al colegilor mai îndemînateci. Am dedus că, pentru el, și nu numai pentru el, numitele ore de educație fizică erau așteptate cu teroare. Și, gîndiți-vă, la celelalte materii, datorită cărora — cel puțin prin una din ele — peste cîțiva ani se va înscrie, poate, printre cadrele de specialitate strălucite, la celelalte materii avea numai 10 ! Asemeni acestui copil, dar sub altă formă, mi s-au plîns și alți puști. „Orele de educație fizică sînt neinteresante" — ziceau. Alții, din grup, au protestat. Discutînd în replică, celor ce susțineau cel de al doilea punct de vedere li s-a răspuns „la om" : „Tie îți convine, pentru că fugi cel mai repede !", sau „Tie îți place, pentru că sari cel mai departe !" — etc.

Așadar, mi-am zis, mă aflu în fața unei probleme.

Și i-am căutat o explicație.

Pe vremea mea — o tempora ! —, adică pe vremea cînd eram la școala primară și la liceu, educația fizică era trecută la capitolul de materii numită dexteritățI. Adică, aș traduce eu, nativ trebuia să fii dotat cu niște calități prin care să ieși în evidență. Dar de atunci, au trecut mulți ani, multe s-au schimbat — și în bine. În zilele noastre, după mine, ora (sau orele) de educație fizică trebuie să fie oră (sau ore) de cultură fizică. Dar acest necesar salt calitativ depinde exclusiv de profesor. El trebuie să facă orele acestea interesante, să ajute la eliminarea complexelor de „inferioritate ale celor ce nu sînt dotați — și, probabil așa vor rămîne întotdeauna — cu dexteritatea de a fugi foarte repede, de a sări cît mai departe, ori cît mai sus. În ce mă privește, în liceu l-am avut profesor de educație fizică pe Ion Moina. Trec peste faptul că, pînă azi, rămîne cel mai de seamă atlet român pe care l-am avut. Ion Moina știa să ne cucerească, nu numai prin faima sa, ci și prin felul cum ne povestea despre locurile din Europa pe unde fusese. Este adevărat, nu orice profesor de educație fizică poate fi Ion Moina.

Dar...

Dar orice profesor de educație fizică ar trebui să fie profesor de cultură fizică. Și, făcînd această afirmație, parcă îi aud pe cutare sau cutare clamînd : „Ce dorești, dom'le, de la noi ?" Doresc ca, în numele a zeci de mii de copii, să nu vă rezumați orele la simple mișcări ritmice în grup, doresc ca, în cadrul acestor ore de cultură fizică, să le explicați cum arată un teren de baschet, ce dimensiuni au porțile la fotbal, care și de ce sînt cele mai importante competiții sportive în lume, doresc să le povestiți cum și de ce — încă din antichitate — s-au găsit sculptori care să imortalizeze sportivi, doresc să le explicați copiilor noștri cum și de ce — tot din antichitate încă — OLIMPIADELE, de exemplu, nu erau numai întreceri sportive, ci se îmbinau armonios cu întrecerile culturale. Și atunci, orele de educație fizică devin ore de cultură fizică. Atunci, toți copiii noștri vor fi interesați de aceste ore, chiar dacă niciodată nici unul dintre ei nu va reuși să doboare recordul național la „înălțime", ci doar, eventual, va descoperi remediul definitiv împotriva cancerului !

Avem asemenea profesori ? Și cîți ? Vorba dulcelui, dar tristului, prinț Hamlet : „Aceasta-i întrebarea !".

DUBLU JUBILEU LA PIATRA NEAMȚ

De luni, în municipiul Piatra Neamț se desfășoară manifestările ocazionate de sărbătorirea centenarului Liceului „Petru Rareș" și semicentenarului primei organizații sportive din județ — clubul „Ceahlăul" al elevilor. Cu acest prilej, între 24—30 noiembrie sînt programate sesiuni de comunicări științifice, reuniuni ale profesorilor și diverse competiții sportive.

CARAVANA MINIBASCHETULUI ÎN JUDEȚUL IALOMIȚA

● O nouă formă de popularizare a baschetului, atractivă și eficace, a fost inițiată de federația de specialitate. Un autobuz, cu exteriorul transformat într-o vitrină încărcată cu afișe și fotografii, ilustrînd frumusețea acestui sport, și cu interiorul aglomerat de premii și de... echipele de băieți și de fete ale Școlii sportive nr. 2 și ale Liceului nr. 35 din Capitală, a pornit să facă demonstrații în orașele Călărași, Feteștl și Bordușani. În fiecare localitate au avut loc demonstrații între formațiile bucureștene, iar la Fetești s-au disputat și meciuri între reprezentantele liceului din localitate și Școlii generale din Bordușani. La Bordușani, unde directorul Gh. Dinu și profesorul de matematică Dorin Leabu sînt animatori neobosiți ai baschetului, a fost prezentată o gală de filme sportive, iar echipa feminină a Școlii generale a jucat cu selecționata liceului nr. 35. În toate localitățile, la sfîrșitul demonstrațiilor de minibaschet au fost împărțite premii oferite de F. R. Baschet. În general, turneul caravanei a evidențiat interesul manifestat de C.J.E.F.S. Ialomița pentru răspîndirea baschetului în rîndul tineretului.

AL. MIRODAN

Un dr. Tomescu-psihiatru

Cea mai adevărată și precisă explicație cu privire la acel 1—1 din meciul cu Grecia care ne-a obligat să aplicăm bucuriei o reducere de 35% (ca la o nuntă unde mireasa se prezintă după ce-a aflat de moartea mătușii dinspre partea mamei) a furnizat-o (vezi un articol al elveținului Mario Widmer în „Fotbal") excelentul și, în plus, inteligentul Lucescu : „Noi — mărturisește băiatul care i-a așezat lui Dembrovschi pe creștet mingea din care s-a născut golul României — nu știm încă să jucăm astfel de meciuri... decisive (subl. n.). De aceea am fost nervoși și aș putea să adaug că, între alte semne de nervozitate de care am fost cuprinși, se numără și acela că de două nopți nici unul dintre noi n-a dormit bine".

Declarația lui Lucescu ne îndeamnă să reținem o idee și un fapt.

O idee : înaintașul nostru n-a folosit expresia meciuri grele, ci meciuri decisive. E o nuanță care definește admirabil condiția fotbalului internațional de astăzi. Meciul cu Anglia de pe Wembley, de pildă, a fost greu dar nu decisiv. Meciul cu Grecia de la Atena a fost greu, dar nu decisiv : o eventuală înfrîngere nu anula șansele pentru Mexic. Meciul cu Portugalia a fost din aceleași motive greu, dar nu decisiv. Meciul cu Grecia de la București a fost ușor, dar decisiv : o eventuală înfrîngere ar fi echivalat cu un dezastru.

Un fapt : vineri și simbătă noaptea, adică în jurul întîlnirii decisive, jucătorii n-au izbutit să doarmă.

Urmarea este că toate analizele de după joc au notat, cu mai mult sau mai puțină severitate, cu mai mult sau mai puțină îngrijorare, starea de trac a echipei atît la începutul partidei cît și după punctul înscris de Domazos, care sugera cea mai mare (și incontestabil nedreaptă) tragedie din istoria fotbalului românesc. Această chestiune pe care limbajul curent o exprimă sub numele de „pregătire psihologică" reprezintă un capitol decisiv al sportului cu miză mare. Atletismul cunoaște, ca să facem o paranteză, cazul sulițașului Sidlo, care invincibil, recordman mondial și constant în aruncări ca nici un confrate de probă, se pierde și pierde uluitor la Olimpiade. Explicația e, se pare, destul de simplă : sportivul zilei de azi nu are a se înfrunta doar cu adversarii direcți, cu arbitrii sau publicul, ci și cu o forță nematerială care se cheamă „atmosfera". Atmosfera aceasta care se formează-n văzduh și crește-n proporție geometrică pentru a ajunge, cu 24 ore înaintea meciului, la paroxism, e singurul adversar (un adevărat „lacăt" universal) care a reușit să blocheze în sezonul din urmă selecționata lui Angelo Niculescu și Vogl.

Ce tactică se poate adopta împotriva „atmosferei" ? Unii ar dori suprimarea pur și simplu sau reducerea la maximum a „stării de eveniment" din presă, de la radio sau T.V. E ca și cum în săptămîna ce precedase meciul cu Grecia, ziarul „Sportul" ar fi consacrat întîlnirii doar două știri pe zi, axîndu-și atenția pe campionatul național de popice. Soluția e ideală pe undeva, deoarece i-ar fi scăpat pe jucători de „presiune". Din păcate însă fiind ideală, este irealizabilă.

Alții, adică 100% dintre noi, pledează pentru înrădăcinarea unei stări de calm în rîndurile echipei. Ceea ce, dacă răsfoim ziarele de-acum 10—20 zile s-a încercat cu supremă bunăvoință. Cred că vorba „calm" a fost cea mai des utilizată din întreg vocabularul românesc în zilele ante-meci. Din păcate însă, cea mai sigură metodă pentru a exaspera 11 fotbaliști este să le șoptești părintește de trei ori pe zi : calm, băieți, calm, să nu cumva să vă pierdeți calmul.

Ar mai exista însă și a treia soluție și anume să deplasăm chestiunea de pe terenul sportivo-publicistic pe acela strict medical. Pentru că, la urma urmei, insomnia dezvăluită de Lucescu constituie un capitol al neurologiei.

Intuind fenomenul, conducătorii brazilieni au angajat acum cîțiva ani un psihiatru în scopul mult chinuitoarei pregătiri nervoase. Medicul respectiv — însă — care în treacăt fie zis se comporta asemeni unui magician sau mascotă infailibilă, a dat faliment, stîrnind risul.

Eu, totuși, n-aș rîde la ideea unui dr. Tomescu psihiatru.

UMBRELA ATLETISMULUI ORAȘUL ÎN CARE M-AM NĂSCUT (II)

Iată-mă față-n față cu majoritatea exponenților atletismului timișorean. Mă simt oarecum stingheră; unii dintre acești oameni mi-au fost sfătuitori, conducători, mi-au dirijat primii pași în sport. Din privirea multora citesc că se așteaptă rezolvări într-o activitate sportivă care scrîșnie de mulți ani. Iar aceasta este cu atît mai greu de explicat cu cît... Dar să vedem realitatea :

● terenurile pentru atletism nu s-au împuținat, starea pistelor nu este cu nimic inferioară celor din „anii de glorie", stadionul C.F.R. (fosta Arena „Banatul") are o pistă care este mai bună ca oricare alta din România anilor 1945—50.

● nu sînt antrenori mai puțini; un calcul rapid ne arată că în ultimii douăzeci de ani numărul lor s-a înzecit !

● numărul locuitorilor orașului a crescut în ultimele două decenii cu aproximativ 60.000, deci și baza de selecție s-a mărit considerabil.

Atunci unde scrîșnie totuși ? Răspunsurile vin; numeroase, bine argumentate. *Profesorul Cornel Iovănescu*, decanul de vîrstă al atletismului vorbește de lipsa unor *nuclee atletice* și a unei întreceri sănătoase dintre acestea care să ducă la rezultate mereu superioare. De asemenea lipsesc „oazelor atletice" oamenii energici și entuziaști. Schițează în cîteva cuvinte munca titanică depusă, în mod voluntar, de către elevii fostei S.M.T.C.F., care au transformat un manej secular într-o veritabilă sală de atletism. Azi, cînd la Timișoara, acolo unde tov. Gh. Milin desfășoară o muncă dezinteresată, învitîndu-i pe antrenorii cluburilor cu secții de performanță să-și selecționeze elementele cele mai dotate. În această situație invitația tovarășului Milin nu mai constituie o promisiune ci o realitate.

La C.F.R. există o pleiadă de tineri (juniori între 15—18 ani) ale căror rezultate, ca începători, sînt de-a dreptul încurajatoare. Același club dispune de o amenajare atletică sub tribuna stadionului, unde pe timp de iarnă se pot efectua antrenamente pentru probele de alergări de viteză garduri, lungime și triplu. Acest teren acoperit, îngust dar lung, oferă *secției clubului C.F.R.* condiții bune de pregătire.

Tînărul antrenor *Siegfried Becker* este un adevărat campion al improvizațiilor efectuînd antrenamente pe stradă, în parcuri, folosind orice prilej ce i se oferă pentru a lucra în mijlocul naturii, pentru a scoate aruncătoare și aruncători. Iar Serafina Moritz (campioană europeană de junioare la suliță), Maria Illy (disc-greutate), Petre Colf (suliță), constituie exemple elocvente ale unei munci de cîțiva ani desfășurată cu abnegație, mergînd pînă la sacrificii personale.

Cazul Becker trebuie să dea mult de gîndit acelora care pun în primul rînd lipsa de condiții ca să-și motiveze lipsa de activitate prin ceea ce nu au, dar pe care nici Siegfried Becker *nu le are !*

Iolanda BALAȘ-SOTER

Timișoara, noiembrie 1969

INAMICUL NR. 1 — REORGANIZAREA

O nostimă istorioară a ultimului deceniu este prezentată de antrenorul *Ioan Pascu*. Cu ani în urmă clubul C.F.R. — Timișoara a avut o puternică secție de atletism. Într-o bună zi secția a fost contopită într-un club sportiv orășenesc „Banatul". Ca la orice început și la C.S.O. rezultatele au apărut numai în al doilea an de „studii". Abia a pornit munca mai bine cînd „Banatul" a fost desființat, apărînd iarăși secțiile C.F.R., Politehnica, Liceul nr. 4, Progresul. Iar C.F.R.-ul a luat-o de la început pentru înghebarea unei secții de atletism. Tov. Pascu și în general antrenorii timișoreni se tem de spectrul unei noi reorganizări, bunăoară de înființarea unui club atletic timișorean, firește fără capătîi. Ar fi încă o lovitură de grație.

Cu o vehemență neobișnuită intervine *tov. Gh. Teodorescu*. Ca unul dintre veteranii sportului bănățean, d-lui poate să diferențieze utilul de dăunător, într-o măsură organizatorică. *„Reorganizarea ne-a frînat ani de zile în activitatea atletică. Avem și în prezent unități atletice capabile ca într-un an-doi să redreseze atletismul în acest oraș. O nouă reorganizare nu poate aduce nici un folos !"*

UN CERC VICIOS ?

Evocînd trecutul nu prea îndepărtat, se pare că azi Timișoarei îi lipsește acel mănunchi de entuziaști care și-au sacrificat timpul liber pentru atleți și atletism. Pe vremuri, se spune, cîțiva fanatici au avut în pregătire o serie de mari performeri și prin prestigiul acestora au reușit să obțină sprijin material — și ceea ce este mai important — sprijin moral din partea cluburilor și a conducerii sportive locale. Azi nu mai sînt mari performeri, atletismul nu se bucură de sprijin moral iar entuziasmul este retezat. Există un cerc vicios bine închis. Dar oare fără șanse de a-l deschide ? Undeva în străfundul sufletului acestor oameni există un oarecare pesimism, undeva în subconștient se ascunde o bănuială, că nimeni nu le vrea binele, pe nimeni nu-l interesează atletismul din orașul Timișoara. Este adevărat, în ultima vreme federația de atletism și-a îndreptat privirea spre alte meleaguri uitînd de acest colț al țării. Este adevărat că nici din partea consiliului județean atletismul nu se mai bucură de un *sprijin moral în măsură să reaprindă entuziasmul în rîndurile antrenorilor!* Ca să nu mai vorbim de unele cluburi. Recent echipa Politehnicii Timișoara, a cucerit titlul de campioană pe echipe la cros — juniori mici. Cu toate acestea, tov. Vădescu nu a acordat nici o semnificație acestei victorii, considerînd-o ca un fapt divers. Dumnealui dorește campioni olimpici (la atletism, nu la baschet sau volei), uitînd totodată un lucru elementar: orice campion olimpic a fost junior mic. Chiar și Einstein a fost la început un umil învățăcel. Multe cluburi din țară ar dori să aibă antrenori ca prof. Emil Grozescu !..

LA ORIZONT VIITORUL

Omul sfințește locul. Acest proverb se potrivește multor antrenori și activiști pe tărîmul atletismului. În lunile octombrie și noiembrie s-a efectuat o mobilizare generală a elevilor pionieri pentru atletism. Prin ciurul selecției au trecut mii de elevi Este o acțiune a Casei pionierilor din Timișoara, acolo unde tov. Gh. Milin desfășoară o muncă dezinteresată, învitîndu-i pe antrenorii cluburilor cu secții de performanță să-și selecționeze elementele cele mai dotate. În această situație invitația tovarășului Milin nu mai constituie o promisiune ci o realitate.

La C.F.R. există o pleiadă de tineri (juniori între 15—18 ani) ale căror rezultate, ca începători, sînt de-a dreptul încurajatoare. Același club dispune de o amenajare atletică sub tribuna stadionului, unde pe timp de iarnă se pot efectua antrenamente pentru probele de alergări de viteză garduri, lungime și triplu. Acest teren acoperit, îngust dar lung, oferă *secției clubului C.F.R.* condiții bune de pregătire.

Tînărul antrenor *Siegfried Becker* este un adevărat campion al improvizațiilor efectuînd antrenamente pe stradă, în parcuri, folosind orice prilej ce i se oferă pentru a lucra în mijlocul naturii, pentru a scoate aruncătoare și aruncători. Iar Serafina Moritz (campioană europeană de junioare la suliță), Maria Illy (disc-greutate), Petre Colf (suliță), constituie exemple elocvente ale unei munci de cîțiva ani desfășurată cu abnegație, mergînd pînă la sacrificii personale.

Cazul Becker trebuie să dea mult de gîndit acelora care pun în primul rînd lipsa de condiții ca să-și motiveze lipsa de activitate prin ceea ce nu au, dar pe care nici Siegfried Becker *nu le are !*

Iolanda BALAȘ-SOTER

Timișoara, noiembrie 1969

SCHIUL ȘI BOBUL

(Urmare din pag. 1)

Germaniei, Iugoslaviei și Bulgariei : „Cupa orașului Sinaia" la bob 8—15 februarie — la care au fost invitate echipaje de club din Italia, Austria, R. F. a Germaniei, Cehoslovacia și Elveția ; „Cupa Politehnicii" la schi — 28 februarie — 1 martie, întrecere prevăzută în calendarul F.I.S.U.) și constatăm că în fața sportivilor români stau numeroase întreceri de ampioare, în care pot realiza performanțe de mare prestigiu.

Desigur, în fața unor examene atît de importante, pregătirile au un rol hotărîtor. Ca atare, ele au stat încă din timpul verii în atenția schiorilor, biatliniștilor, boberilor și a antrenorilor lor și, pe măsură ce s-a apropiat perioada competițională, ele au devenit mai intense, mai riguroase. De altfel, fenomenul este general, deoarece 1970 reprezintă sezonul în care se face cea mai pretențioasă selecție în vederea Jocurilor Olimpice de la Sapporo. Un an mai tîrziu, cei ce vor fi aleși în loturile naționale vor intra în focul întrecerilor preolimpice, în finisajul tehnic, tactic și fizic, vor suporta cea mai profundă verificare pentru ca în 1972 să-și dispute, în Japonia, laurii olimpici.

Să revenim, însă, la aceste frumoase zile de toamnă în care, în căutarea zăpezii, schiorii și boberi cu veleități se îndreaptă spre alte meleaguri, unde găsesc hermina albă necesară antrenamentelor specifice.

SPRE ÎNDEPĂRTATUL NOVOSIBIRSK

Dintre sportivii români, primii care vor lua contact cu zăpada vor fi biatliniștii loturilor naționale de tineret și de seniori. Ei au plecat la Novosibirsk unde, alături de fruntașii din U.R.S.S. ai acestui sport, vor efectua pregătiri pînă la începutul lunii decembrie. La înapoiere, ei își vor continua antrenamentele la Piatra Arsă (unde, de obicei, în luna decembrie ninge suficient pentru a se face antrenamente în condiții bune), urmînd să la startul competițional la 9 ianuarie, cînd vor participa la un concurs în R. D. Germană, în compania selecționatelor de seniori și de tineret ale țării gazdă, Cehoslovaciei și Bulgariei. Apoi biatliniștii români vor folosi pîrtiile și poligonul Poienii Brașovului, iar între 6—8 februarie vor susține ultimul test dinaintea mondialelor luînd parte la „Cupa Federației", competiție internațională la care au fost invitați sportivi din Suedia, R. D. Germană și Cehoslovacia. Actualmente, echipele țării noastre sînt alcătuite la seniori din „veterani" C. Carabela și Gh. Vilmoș, precum și din V. Fontana, D. Solu, I. Mîrzea și Al. Szabo, promovați din selecționata de tineret, aceasta din urmă avînd acum următoarea componență : V. Papuc, N. Horga, N. Veștea și Gh. Gîrniță. Cei doi antrenori, M. Stuparu la seniori și N. Burchi la tineret, au însă în vedere și alte elemente capabile să suplinească eventualele indisponibilități.

DUPĂ 15 ANI, DIN NOU LA MONDIALE

Într-adevăr, este greu de crezut, dar din 1954, cînd au avut loc campionatele mondiale la probe alpine la Aare, în Suedia, schiorii români nu au mai luat parte la nici una din edițiile competiției supreme. Anul viitor va prilejui însă relansarea sportivilor noștri în această mare întrecere, bineînțeles dacă pînă atunci vor dovedi că merită să concureze alături de așii schiului mondial. Deocamdată, se încearcă a se asigura lotului național, alcătuit din Vulpe, Cristea, Brenci și Munteanu și pregătit de antrenorul Gh. Roșculeț, condiții de antrenament apropiate de cele ale reprezentanților țărilor alpine care, după cum se știe, au început lucrul pe zăpadă încă din luna octombrie, după ce au căutat „cu luminarea" stațiunile de mare altitudine unde zăpada permite începerea timpurie a pregătirilor. Sportivii români au plecat în Italia, la Cervinia, urmînd ca după stagiul de pregătire ce-i vor efectua alături de alți schiori din Italia să se deplaseze la Val d'Isère (10—14 decembrie), Les Contamines (15—16 decembrie) și Cortina d'Ampezzo (19—21 decembrie) pentru a lua parte la tradiționalele concursuri internaționale incluse în calendarul F.I.S. El vor reveni apoi în țară, vor participa la cîteva competiții interne și vor continua suita de întreceri internaționale la Morizin, Kitzbühel, Kranska Gora, Madonna din Campiglio, toate avînd drept scop acumularea de kilometraj, verificarea permanentă a pregătirilor și, bineînțeles, obținerea unui cît mai bun punctaj F.I.S. Între 7—15 februarie vor fi prezenți la Val Gardena, reînnodînd firul întrerupt în 1954 cînd, pe pîrtiile de la Aare, au concurat I. Cojocaru, Gh. Cristoloveanu, N. Pandrea și I. Birsan.

Fondiștii și săritorii își vor începe seria competițiilor internaționale în luna ianuarie, prin participarea la concursurile din Bulgaria și Iugoslavia. De semnalat că în viitorul sezon, săritorilor le vor fi oferite condiții evident mai bune decît în anii trecuți. D. Lupu A. Biriș și Gh. Gîrneț, însoțiți de antrenorul I. Birlă au și plecat în Iugoslavia, unde se vor pregăti pînă la sfîrșitul lunii alături de sportivii iugoslavi, după care se vor deplasa în Cehoslovacia pentru o altă perioadă de antrenament și vor lua parte la unele competiții la care și-au anunțat participarea săritori din Iugoslavia și Austria. Pe plan intern, s-au luat măsuri pentru refacerea trambulinei de la Borșa, care permite executarea săriturilor de peste 65 m. Aici vor avea loc cele mai însemnate concursuri interne, urmînd ca pe trambulina mijlocie din Poiana Brașov să se dispute „Cupa Poiana" la juniori, cu participarea unor sportivi din Iugoslavia, Bulgaria, Cehoslovacia și R. D. Germană. Referitor la fondiști (antrenați de Gh. Olteanu — seniorii și St. Stăiculescu — fetele) trebuie menționat că de comportarea lor la competițiile internaționale ale viitorului sezon depinde dacă vor lua sau nu parte la campionatele mondiale de la Vysoke Tatry.

BOBERII PE MINI-PIRTIA DE LA PIATRA ARSĂ

Deocamdată, boberii se antrenează în cadrul secțiilor cluburilor, desăvîrșindu-și pregătirea fizică generală și specifică, susținînd concursuri de verificare și selecție. Loturile naționale sînt alcătuite la seniori din piloții I. Panțuru, I. Niculescu și D. Panaitescu (ultimii fiind doi tineri talentați, promovați din lotul de speranțe) și din împingătorii D. Focșeneanu, N. Neagoe, I. Pușcaș, D. Pascu și fostul schior I. Zangor, iar la tineret din piloții N. Stavarache, Gh. Sandru și E. Bogdan și frînarii Val. Juncu, Gh. Milnea, M. Gurgui și M. Cerniu. Porțile echipelor naționale sînt încă deschise, atît pentru intrare, cît și pentru ieșire, definitivarea reprezentativelor fiind stabilită pentru sfîrșitul lunii decembrie, adică înaintea plecării la Cortina d'Ampezzo. Antrenorii H. Pașovschi la seniori și Tita Rădulescu la tineret (cărora prof. Constantin Iovan le-a fost de un real ajutor prin lucrul pentru îmbunătățirea pregătirii fizice efectuat cu boberii din Sinaia) vor efectua ultimele teste la Piatra Arsă unde, imediat ce vremea va permite, va fi amenajată o pîrtie de circa 400 de metri, cu 3—4 viraje. Aici vor fi definitivate echipajele, se vor repeta starturi, se va realiza acomodarea cu pista de gheață. În sfîrșit, tot referitor la bob, trebuie menționat faptul că la federația noastră de specialitate a fost primită o corespondență din partea federației japoneze în care se menționează că în cursul lunii februarie va fi inaugurată pîrtia de la Sapporo și, pentru acest eveniment, au fost invitate comisia tehnică a F.I.B.T. și cele mai valoroase echipaje din Europa și din S.U.A.

★

Așadar, pregătirile, al căror start a fost dat încă din vară, sînt în toi. Să sperăm că în lunile de iarnă ele vor avea un rod cît mai bogat, concretizat prin prezența sportivilor români la marile competiții internaționale și prin clasarea lor în rîndurile fruntașilor bobului și schiului.

MARIA ALEXANDRU - ÎNVINGĂTOARE ÎN CONCURSUL MASCULIN „CUPA DE TOAMNĂ"

Zilele trecute a fost organizat în Capitală, în sala de la stadionul Republicii, un concurs de tenis de masă, dotat cu „Cupa de toamnă". Au luat parte cei mai buni jucători bucureșteni.

Au avut loc cîte două turnee masculine și feminine, la care au concurat 16 jucători și 14 jucătoare.

Competiția masculină a fost cîștigată de... Maria Alexandru, iar la fete, victoria a revenit Vioricăi Ivan. **Clasamente : simplu băieți : 1. Maria Alexandru**, 2. Sindeanu, 3. Dumitriu, 4. Stamatescu, 5. Danielis, 6. Teodor, 7. Ovanez, 8. Bodea 9. Antal, 10. Stelian, 11. Colcer, 12. Panait, 13. Chiru, 14. Roncea, 15. Antonescu, 16. Vasilache ; **simplu fete : 1. Viorica Ivan**, 2. Victoria Babiciuc, 3. Mariana Feldman, 4. Roberta Toma, 5. Lidia Ilie, 6. Elena Condicaru, 7. Doina Zaharia, 8. Mariana Stoian, 9. Marilena Badea 10. Silvia Coman, 11. Mariana Baciu, 12. Minodora Popescu, 13. Mariana Gheorghiu, 14. Camelia Filimon.

A PLECAT ȘI... PLECAT A RĂMAS!

Era în miez de vară. Pe culoarele Institutului de Educație Fizică și Sport din București domnea o mare animație. Nu lipseau nici emoțiile. După 4 ani de studii venise ora împlinirilor. O nouă promoție de absolvenți aștepta cu înfrigurare repartizarea la viitoarele posturi.

Atunci, clubul Petrolul din Ploiești s-a adresat organelor în drept cu rugămintea de a desemna doi tineri profesori cu specializare lupte și box, care să lucreze în secțiile clubului ploieștean. Și, cu toate că erau atîtea alte solicitări, atîtea școli în care copiii își așteptau dascălii, comisia guvernamentală a înțeles necesitatea repartizării celor două cadre la clubul Petrolul, unitate de bază a sportului nostru de performanță, unde s-au investit bani serioși pentru dezvoltarea bazei materiale și unde prezența unor oameni cu calificare superioară era evidentă. Alegerea s-a oprit asupra lui Pompiliu Zidaru (pentru lupte) și Constantin Anton (pentru box). Proaspeții absolvenți au acceptat și au semnat — de bună voie și nesiliți de nimeni — angajamentul. Ar fi fost și de mirare să refuze, pentru că Ploieștiul e un oraș frumos, se află la doi pași de Capitală, iar la Petrolul condițiile de lucru sînt dintre cele mai bune. Cîți dintre absolvenți nu ar fi dorit să ocupe aceste locuri...

★

Au trecut de atunci cîteva luni. Am vizitat de curînd clubul ploieștean și ne-am interesat de modul în care au fost primiți tinerii absolvenți, de condițiile ce le-au fost asigurate pentru muncă și viață.

„Zidaru lucrează cu sîrg, ne mărturisea tovarășul N. Pantilie, președintele clubului. De curînd i s-a repartizat și o garsonieră. Am văzut că băiatul e dornic să facă treabă. De altfel, s-a prezentat la post mai devreme decît trebuia. Despre Anton, însă, ce să vă spun. Ne-a creat mari neplăceri. Cum a sosit la noi, a început să strîmbe din nas, să pună condiții. După o lună, a lipsit vreo trei-patru zile, s-a întors la Ploiești să-și ridice salariul și, apoi, dus a fost. Ne-a încurcat serios".

Pe unde umblă și ce vrea Constantin Anton ? Și-a luat în buzunar diploma de profesor și a plecat fără să spună nimănui un cuvînt. Ce face în prezent? Din surse neoficiale, am aflat că suplinește cîteva ore la Școala sportivă Energia București. De dragul Capitalei și-a părăsit postul pe care l-ar fi putut ocupa un alt coleg hotărît să muncească, mai ales că avea la dispoziție condiții excelente. Ca să nu mai vorbim că la Petrolul, alături de maestrul Gheorghe Popescu, putea învăța și realiza multe lucruri. Dar pe Anton nu l-au interesat toate acestea.

Ce ai fi zis, tinere absolvent (era să-ți spunem profesore!), dacă toți antrenorii și profesorii tăi, toți cei ce ți-au călăuzit pașii spre marea performanță, spre centura de campion al țării sau în cadrul I.E.F.S.-ului, ar fi plecat de la datorie cum ai făcut tu? Mai puteai ajunge campion și absolvent al I.E.F.S.? Nu, cu siguranță că nu. Crezi că metoda „vin și plec" e bună? Azi suplinești ore la o școală, mîine ți se va părea că în altă parte e mai ușor și iar vei pleca. Încearcă să te întorci la post. Arată-le ploieștenilor că vrei să faci ceva. Amintește-ți că profesorul de latină Marinescu trăiește în Cîmpina, Cristian Panaitescu la Cîmpulung, iar că Petre Pol lucrează în cetatea de foc a Reșiței. Nici unul nu e în Capitală, dar pe toți îi cunoaște întreaga țară fiindcă au muncit cu sîrg și au reușit să crească elemente de valoare pentru boxul românesc. Tu ce ai să faci? O să stai în București. Aceasta e marea ta satisfacție? Doar pînă aici au ajuns gîndurile și visurile pe care ți le-ai făcut în anii de studenție? Cît de puțin este!

Constantin ALEXE

FLORENȚA MIHAI ȘI SEVER MUREȘAN CÎȘTIGĂTORII „CUPEI DE TOAMNĂ"

SEVER MUREȘAN
Foto : T. MACARSCHI

Ultima competiție de tenis de cîmp în aer liber s-a desfășurat pe terenurile Progresul, în același anonimat ca și precedentele întîlniri cu caracter intern. Cluburile nu au dat nici un concurs organizatoric. Cu excepția cîtorva oaspeți răzleți, restul concurenților au fost numai de la Progresul. Ar fi fost de dorit să participe toți jucătorii fruntași, dar probabil numai concursurile internaționale mai sînt demne de atenția lor...

La băieți, au participat 32 de concurenți, iar fetele au completat un tablou de 16 în care nu toate s-au prezentat. Datorită sorților, adevărata finală la băieți s-a disputat în „sferturi", unde Mihail Rusu (Construcții) a fost pe punctul de a produce o surpriză în dauna cîștigătorului Cupei de toamnă Sever Mureșan (Progresul). În finala de fete s-au întîlnit două tinere speranțe : Florența Mihai (14 ani) — Dinamo și Adriana Călina (16 ani) — Șc. sp. nr. 2. Dînd dovadă de mai multă orientare în joc, dinamovista a cîștigat la limită.

Rezultate tehnice : **BĂIEȚI: sferturi finală :** S. Mureșan—M. Rusu 4—6, 6—3, 6—4 ; Mirea Nicolae (Dinamo) — I. Toth (Progresul) 6—0, 6—0; N. Mita (Progresul)—A. Navrotchi (Progresul) 6—4, 1—6, 6—0 ; S. Basarab (Progresul) —Cornel Constantin (Justiția) 6—4, 6—3 ; **semifinale :** S. Mureșan—N. Mirea 6—2, 6—1 ; N. Mita—S. Basarab 6—1, 4—6, 6—4 ; **finală :** S. Mureșan—N. Mita 6—2, 8—6. **FETE, semifinale :** Florența Mihai (Dinamo)—S. Beloiu (C.S.U.) fără joc, Adriana Călina (S. S. E. 2)—E. Cotuna (S. S. E. 2) 6—3, 1—6, 6—2 ; **finala :** Florența Mihai — Adriana Călina 7—5, 2—6, 7—5.

S. I.

„SOLDURI DE SEZON"...

Penultimul „rendez-vous" al turfiștilor cu incinta hipodromului ploieștean ! Cum se întîmplă de obicei în ultimele reuniuni ale anului, alergările au fost mult mai animate, fenomen influențat desigur și de încheierea lucrărilor de clasare a cailor, adică trimiterea la crescătorii a mai mult de jumătate din lotul existent. Fiind vorba deci de evoluții „de adio" driverii s-au angajat din start cu un procent de sinceritate mai greu de descoperit în cursul anului ! Poate de aceea și victoriile unora dintre trăpași au amintit foarte mult de desfacerea soldurilor de sezon...

În principala alergare a zilei, Felix, condus inteligent de Ion Niculae și avînd un fuleu constant pe întregul parcurs, a izbutit să reziste pînă la potou atacurilor declanșate pe linia dreaptă de Arena și Hirtop. Deși învinsă, cîștigătoarea derbyului s-a consolat cu meritul de a fi înscris recordul zilei : 1:26,1.

Socotim apreciabilă și evoluția iepei Rodnica (condusă de Iana) la al treilea succes din ultimele patru ieșiri publice. Cîștigînd și cu Mister, Gică Tănase după ce și-a consolidat poziția primă în clasamentul driverilor, asaltează puternic și vîrful ierarhiei în clasamentul antrenorilor, de care-l desparte numai o victorie. Unei atari ofensive, Mircea Ștefănescu nu i-a putut răspunde decît cu o nouă victorie a iepei Ibia. Fragilul său avantaj rămîne însă sub semnul întrebării și este interesant de văzut dacă-i va menține și duminica viitoare.

Rezultate tehnice : 1. Mister (Gh. Tănase), Zavera, Midia 35,9, 2. Supeu (G. Popescu), Kandia, Reveria 34,8, 3. Ibia (M. Ștefănescu), Tipic, Islaz 33,2, 4. Cartuș (I. Oană), Rogoz, Făclia 28,9, 5. Corida (S. Mihăilescu), Halviță, Maldăr 31, 6. Rodnica (D. Iana), Orbita, Stolnic 28,8, 7. Miner (S. Onache), Sublim, Cuc 36,4, 8. Felix (I. Niculae), Arena, Hirtop 28,7, 9. Front (I. Oană), Pomîrla, Zinia 44,6.

Niddy DUMITRESCU

A apărut nr. 11 al revistei „EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT"

Din sumarul acestui număr spicuim :

● „Selecția și învățarea schiului alpin la copii și juniori", de prof. T. Toma ;

● „Contribuția Centrului de medicină sportivă la promovarea sportului de performanță", de dr. I. Drăgan ;

● „Criteriile evaluării rezultatelor elevilor la educație fizică", de asist. I. Tudusciuc ;

● „Tratamentul entorselor de gleznă", de dr. N. Gorun ;

● „Importantă manifestare internațională găzduită de țara noastră", de prof. M. Trancă și prof. M. Vesa ;

● „Cornel Dinu", de M. Popescu-ziarist.

**Bogat ilustrat, numărul 11 al revistei EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT se găsește de vînzare la toate centrele de difuzare a presei din țară. Acest interesant număr al revistei EDUCAȚ